

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: I THEATRET

Citation: Aarestrup, Emil: "I THEATRET", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid69923/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

I THEATRET.

Du, som hist i Logen,
Imod Marmørguden
Sværmersk læner Nakken
Med Kastanieknuden;

Ingen Dandser seer du,
For hvis hvide, stramme
Silkeklæder tusind
Tændte Lamper flamme.

Ei Parquettets Herrer
Seer du Haaret purre;
Ei i første Rang de
Smaa Blondiner kurre.

Selv ei Prindsen seer du
— Skjøndt han troer det sikkert —
Med de sorte Barter
Og den gyldne Kikkert.

Ja, du hører neppe
Contrabassens Brummen,
Disse Paukers Hvirvel,
Disse Bratschers Summen.

For din Tanke maler
Sig en anden Scene —
O, der gad jeg være!
Du og jeg — alene.

EN MIDDAG.

See, vort lille Taffel speiler
Sig i Floden — See Forellen
Pynter Fadet med sin sidste,
Stive, gracieuse Sprællen!

See, Tokaiervinen gløder
I de tindrende Krystaller
Skjønnere, end selv i sine
Druers duftomflorte Skaller!

Og Orangens søde Skive
I din Purpurmunds Indfatning
Fik, for Tabet af sin Guldhud,
En guddommelig Erstatning.

Ak, for Tabet af saameget
Vinker os nu Sydens Fjelde,
Vinker os det gamle Kloster,
Vinker os den dunkle Celle.
